

Lær av Trondheims tabbe -versjon nummer 2

Leserbrev i Gjengangeren 22. september 2015. Benn Solem, Åsgårdstrand

(Høyre representant i Horten kommunestyre i forrige periode)

TRONDHJEMMEREN EVEN

Gran fra SV vil gjerne overføre erfaringene fra Trondhjem til oss i Horten, og mener at eksempelet fra NTNU (universitetet i Trondheim) dokumenterer at det er klokt å plassere «vår» jernbanestasjonen på Bakkenteigen men helt utopisk å legge stasjonen på Skoppum vest. Antagelig uten å være klar over det selv redegjør Even Gran i sitt eget innlegg for et av hovedargumentene for ikke å legge jernbanestasjonen på Bakkenteigen. Og Even Gran er altså ikke den eneste Trondhjemmeren i Horten som kan høste av hjembyens erfaringer.

Etter etableringen av universitetet i Trondheim ble det bestemt å bygge ut på Dragvoll-Stokkan fordi det gamle høyskoleområdet på Gløshaugen ikke hadde plass nok til den forventede

ekspansjon som universitet. Det var i løpet av relativt kort tid(!) blitt fullt utbygget på det arealet som opprinnelig var sett på som mere enn stort nok til å ta imot all fremtidig ekspansjon av det som den gangen var en høyskole (NTH).

Even Gran beskriver så helt korrekt at et todelt universitet var en meget uheldig løsning, og at Trondheims politikere derfor har besluttet å flytte avdelingen på Dragvoll-Stokkan tilbake til det opprinnelige høyskoleområdet Gløshaugen. Så langt er Even Grans beskrivelse fortsatt riktig. På grunn av universitetets behov for ikke å bli splittet opp i adskilte områder har Trondheim nå altså funnet det nødvendig å gjøre plass til universitetet på ett samlet område gjennom fortetting og innlemming

av tilgrensende arealer til området på Gløshaugen.

Og nå er vi altså ved poenget. Hvis Even Gran løfter blikket og ser litt lenger fremover vil han kunne ta lærdom av erfaringene i Trondheim. Det begrensede området på Bakkenteigen har rett og slett ikke plass til både fremtidig ekspansjon av universitetet og til doble jernbanespor, jernbanestasjon og parkeringsplass for pendlerne. At ikke rektor på høyskolen ser dette er egentlig helt ubegripelig. Han har jo inntatt en holdning om at det fremtidige universitetets (positive) utvikling er avhengig av at det ligger en jernbanestasjon på Campus. At det for bedriftsledere, ansatte, lærere og studenter kan være praktisk med en jernbanestasjon ved inngangsdøren til arbeidsplassen er selvsagt

forståelig, men det er da ikke derfor at staten nå bygger en helt ny jernbanetrase fra Oslo til Grenlandsområdet. Argumentet om å sikre dyrket mark og naturvern er slett ikke det eneste tungtveiende argumentet for ikke å legge jernbanestasjonen på Bakkenteigen slik Even Gran påstår. Skal man ha universitetets beste for øye kan ikke stasjonen plasseres på dagens høyskole. Hvis man gjør det vil Hortens politikere en dag våkne opp til en virkelighet hvor hele eller deler av universitetet har flyttet til Tønsberg på grunn av plassmangel på Bakkenteigen.

P.S. NTNU har ikke jernbanestasjon hverken på Dragvoll-Stokkan eller Gløshaugen, men universitetet i Trondheim ser da ut til å ha utviklet en god faglig standard med stor søkning fra studenter likevel.

AREALBRUK

Lær av Trondheims tabbe

EVEN BORTEN Lunde skriver i avisa tirsdag 10. september om hvordan Bakklandet i Trondheim ble spart for motorveitbygging (planene ble endelig skrinlagt i 1985) og sammenligner dette med jernbanedebatten i Horten. Sammenligningen holder ikke. Å bygge en motorvei gjennom Bakklandet er like idiotisk som å bygge bro og motorveitves gjennom Horten og Karløshavnem. Egens vil ha det. Trondheims SV kjempet selvsagt imot disse planene da de var aktuelle.

JEG SKAL imidlertid fortelle om en annen erfaring fra Trondheim som er svært relevant for vår hjemlige jernbanedebatt. På 70-tallet ble det bygget et dypert universitetssester på et jorde rundt 6 km. fra sentrum. Ideen var at det skulle vokse opp en ny by der oppe på Dragvoll. Jeg har sett tegningene. Planene var gigantomanske.

SIDEN 70-TALLET har tettbebyggelsen i Trondheim ekspandert opp til Dragvoll, men det er fortsatt (heldigvis) jorder på den andre siden av universitetssesteren. Det ble ikke noe av den gigantiske nye byen. I snart 40 år har studenter og ansatte lurt opp og ned på buss, eller fylt opp den dype parkeringsplassen rundt. Og Dragvolls plassering har skapt problemer for samarbeid og tverrfaglighet på NTNU.

ET SÅ stort problem har dette vært, at NTNU (universitetet i Trondheim) i lang tid har jobbet med planer om å flytte hele Dragvoll-miljøet ned til

mer sentrale strøk på Gløshaugen, der resten av universitetet holder til. Det er ambisiøse planer, men universitetet har opplagt ment at det er nødvendig.

OG SÅ, på tirsdag 8. september kom rykningen: Regjeringen sier ja! NTNU jubler! Rogjeringen har sagt ja til å bruke minst sju milliarder kroner på å rette opp tabben scen ble gjort av overvaksnings- og sikkerhetsfjerne politikere på 60-tallet. Jeg er oppvokst i Trondheim, studerte på Dragvoll og jobbet i sju år på NTNU før jeg flyttet til Horten. Dragvoll ble og har alltid vært et bakteve. Det ble et sted studenter og ansatte reiste til fordi de måtte. Og så aldri et pulserende sentrum for noe som helst.

MORALEN ER: Vær svært skeptisk til folk som lanserer ideer om nye byer som skal vokse opp utenfor tettstedene. Spesielt når visjonene er, som i Horten, et ad hoc-argument for å unngå naturinngrep. For såkalt sett er det bare naturinngreppene som er relevante argumenter mot Bakkenteigen. Mitt råd til Skoppum Vest-tilhengere: Hold dere til dem.

PROBLEMER bare at naturinngrep er helt nødvendig for å sikre Horten et togtilbud i framtida. Det er det reelle valget vi står overfor: Vil vi ha tog til Horten må vi ta bro over Borreskåla. Da er SVs prioritering klar. Vi kan ikke gi slipp på toget. Av miljøbensyn.

EVEN GRAN
Horten SV

FORTSATT PÅ JORDET: I snart 40 år har studenter og ansatte lurt opp og ned på buss, eller fylt opp den dype parkeringsplassen rundt Dragvoll, skriver Even Gran.